

РЕШЕНИЕ № 57

гр. Сливен, 03.02.2015 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СЛИВЕНСКИЯТ районен съд, наказателно отделение, четвърти състав, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА,

при съдебен секретар ЗЛАТИНКА ХРИСТОВА като разгледа докладваното от председателя АНД № 1913 по описа за 2014 год., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по повод жалба от „ЕЛФЕ” ЕООД - гр. Твърдица, представлявано от управителя Ферер Стайков с ЕГН против НП № РД-39 от 11.11.2014 год., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, във връзка с чл. 126а, ал.5, т.2 от ЗРТ г. е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 7000,00 лева. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представлява се от процесуален представител, който поддържа жалбата.

В с.з. административно – наказващия орган, издал обжалваното наказателно постановление изпраща процесуален представител, който счита жалбата за неоснователна и моли съда да потвърди атакуваното НП като правилно и законосъобразно, като излага подробни съображения.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

„ЕЛФЕ” ЕООД – гр. Твърдица е предприятие, вписано в регистъра на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ по чл. 33, т.1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, като предоставящо услугата „разпространение на български и чуждестранни програми” в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на гр. Твърдица, обл. Сливен.

На 23.04.2014 г. в гр. София е била извършена служебна проверка на документи, постъпили в деловодството на СЕМ от страна на „ЕЛФЕ” ЕООД, с вх. № ЛРР-13-34-01-96 от 21.02.2014 г.

С това писмо „ЕЛФЕ” ЕООД предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. и приложени към него договори, уреждащи правата за

разпространение на 40 броя програми. Този списък представлява изискуемите документи по чл.125в, т.1 от ЗРТ.

В периода на проверката за територията на страната организациите управляващи правата на носителите на права на произведенията и програмите, разпространявани от „ЕЛФЕ” ЕООД са три дружества, а именно: МУЗИКАУТОР, ПРОФОН и ФИЛМАУТОР, като МУЗИКАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели, ПРОФОН е дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи, музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители, а ФИЛМАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски и продуцентски права.

„ЕЛФЕ” ЕООД е представило сключен договор с ПРОФОН със срок от 01.10.2013 г. до 31.12.2013 г. Не е представило договор с МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР. В последствие е представило и договор с МУЗИКАУТОР, сключен на 30.10.2014 г. със срок на действие от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г.

На управителя на дружеството е била изпратена покана да се яви в СЕМ за съставянето на АУАН за нарушение на чл.125в, т.2 от ЗРТ.

На 15.05.2014 год. в гр. София, в СЕМ е съставен Акт за установяване на административно нарушение № НД-01-55/15.05.2014 год., срещу „ЕЛФЕ” ЕООД – гр. Твърдица, представлявано от управителя Ферер

Стайков, в негово отсъствие, тъй като същият не е явил в определения срок, нито е изпратил упълномощено лице. Актът е съставен за това че предприятието „ЕЛФЕ” ЕООД не е сключило договори с МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР, като по този начин е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. – нарушение на чл.125в, т.2 от ЗРТ, вр.чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ. Актът е връчен на упълномощено лице на 21.05.2014 г. В законоустановения три дневен срок е постъпило възражение от управителя на дружеството, което е разгледано и обсъдено от АНО, който след като не е приел това възражение за основателно, на 11.11.2014 год. е издал НП № РД-10-39 от същата дата, издадено от Председателя на СЕМ, с което за описаното в акта нарушение на „ЕЛФЕ” ЕООД – гр. Твърдица, представлявано от управителя Ферер Стайков с ЕГН

е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 7000,00 лева.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото гласни доказателства, а именно показанията на актосъставителя и свидетелите и които пресъздават в показанията си реда и начина, по който е била извършена проверката на дружеството, направените констатации, отразени в съставения АУАН и реда на съставяне на този акт, както и писмените такива, приложени към адм.наказателната преписка и представените от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

Въз основа на нея изведе следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество се явява основателна.

Тъй като съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществените, които са основание за отмяна на НП, няма да се спира на това дали е доказано извършването на описаното в АУАН и НП нарушение от жалбоподателя или не.

Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. След като изпълни това свое задължение АНО следва точно да определи и санкцията, която лицето, сочено като нарушител, следва да понесе за извършеното от него нарушение.

На първо място АУАН не съдържа изискуемо съдържание по чл. 42 т.3 от ЗАНН, каквото възражение е направено и в жалбата, а именно липсва посочване на мястото на извършване на нарушението. Никъде в акта не е посочено, къде административно-наказващият орган е приел, че е реализирано нарушението - на територията на град София, където е седалището на СЕМ или на територията на град Твърдица, където е седалището на дружеството- жалбоподател. Това е съществен елемент от съдържанието както на АУАН, така и на НП, тъй като този елемент не само е важен за организиране на защитата срещу вмененото административно нарушение, но има значение и за съставомерността на вмененото нарушение и накрая - за компетентността на съда, който ще разглежда делото. Липсата на посочване на място на извършване на нарушението съставлява липса на задължителен реквизит по чл. 42 т.3 от ЗАНН досежно АУАН и на липса на задължителен реквизит по чл. 57 ал.1 т. 5 от ЗАНН, с което е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. С оглед на това и наведените възражения в този смисъл в жалбата, се явяват основателни.

Съдът намира и че в АУАН и в НП не е посочена и датата на извършването на нарушението. И на двете места е посочено, че при служебна проверка на 23.04.2014 г. е констатирано допуснато нарушение на разпоредбите на ЗРТ. Това при всички случаи не е дата на извършване на нарушение. По-надолу и в АУАН и в НП е посочено, че дружеството като не е сключило договори с МУЗИКАУНОР и ФИЛМАУТОР, е разпространявало в кабелната мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. е допуснало нарушение на чл.125в, т.2 от МРТ. Този период също не може да се приеме за дата на извършване на нарушението, тъй като едва след

изтичането му, чрез бездействие от страна на дружеството, ще има допуснато нарушение на ЗРТ.

Съдът намира за основателно и наведеното в жалбата допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в пълно противоречие между описание като фактически състав на административно нарушение и правната му квалификация като посочена нарушена правна норма, което напълно лишава жалбоподателя от възможността да разбере какво нарушение всъщност му е вменено и го лишава от възможност да организира ефективно защитата си. Този порок е налице както в акта за установяване на административното нарушение, така и в обжалваното НП и той се състои в следното:

Като фактическо обвинение или предявено действие, с което се твърди, че е извършено административно нарушение е описано: „При служебна проверка на 23.04.2014 г. в СЕМ е установено, че предприятието ...няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода от 25.08.2013 г. до 24.02.2014 г.“, с което е вменено изпълнително деяние на твърдяно административно нарушение - липса на сключени договори за посочения период.

Като нарушена правна норма обаче е посочен чл. 125в т.2 от ЗРТ, която обаче регламентира съвсем друг фактически състав на административно нарушение, а именно- тя вменява задължение за предоставяне на СЕМ на всеки 6 месеца на такива договори.

Тоест, налице е първо, пълно несъответствие между фактическо и правно обвинение както в АУАН, така и в НП, тъй като словестно е описан фактически състав и изпълнително деяние на едно административно нарушение, а правно е посочено за нарушено друго по вид и изпълнително деяние административно нарушение, с което е допуснато пълна липса на изискването за съответствие между фактическо и правно обвинение, което води до липса на годно такова и обуславя винаги грубо нарушаване правото на защита на жалбоподателя и оттам- се квалифицира като съществено процесуално нарушение.

Следва да се допълни, че за правното обвинение, квалифицирано като нарушение по чл. 125в т.2 от ЗРТ липсва фактическо описание, а за фактическото описание на нарушението - липса изобщо в правния мир на твърдените договори, липсва посочена нарушена правна норма, което е довело и до непълнота в АУАН и в НП по чл. 42 т.4 и реципрочно- чл. 42 т.5, тъй като посочените описания на тези реквизити в двата акта следва да са съответни, а те не са, както е и довело и до нарушение по чл. 57 ал.1 т. 5 и т.6 от ЗАНН.

Ето защо съдът намира, че следва да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно.

Ръководен от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД-10-39/11.11.2014 г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на „ЕЛФЕ” ЕООД – гр. Твърдица, представлявано от управителя Ферер Стайков с ЕГН [ ] е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 7000,00 лева за нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

[Handwritten signature]

**ПРИСЪДАТА (РЕШЕНИЕТО)
ВЛЯЗЛО В СИЛА
на 11.05.2015 г.**

мотив. с р-ше на СлАС

РЕШЕНИЕ № 134

гр. Сливен 11.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СЛИВЕН, в публично заседание на двадесет и втори април, две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛАНА ДРАГОМАНСКА

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛЯ ИВАНОВА

ИГЛИКА ЖЕКОВА

При участието на секретаря Галя Георгиева и на прокурора ХРИСТО КУКОВ, като разгледа докладваното от председателя касационно административно-наказателно дело № 100 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания във връзка с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба от Съвета за електронни медии – гр. София, подадена против Решение № 57 от 03.02.2015 г., постановено по АНД № 1913/2014г. по описа на Сливенски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-39 от 11.11.2014 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на „ЕЛФЕ“ ЕООД, гр. Твърдица, представлявано от управителя Ферер Стайков, за нарушение на чл. 125в, т. 2, във връзка с чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радио и телевизия /ЗРТ/, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7 000 лева.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са подробни съображения, че не са налице допуснати процесуални нарушения, още по-малко такива от категорията на съществените, и по никакъв начин не са ограничени процесуалните права на нито една от страните. Заявява се, че и в АУАН и в НП изрично посочена като нарушена е правната норма на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ. Наведени са доводи, че дата на извършване на нарушението не е посочена, защото предоставянето на информация става за период от 6 месеца, а не за конкретна дата. Заявено е искане за отмяна на обжалваното решение и произнасяне по същество с решение, с което да бъде потвърдено процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се представява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представява в съдебно заседание от адвокат _____ като същия оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на Районния съд да бъде оставено в сила като правилно.

Представителят на Окръжна прокуратура – Сливен, дава заключение за незаконосъобразност на решението на Районния съд, което следва да бъде отменено и да се потвърди НП.

Настоящата съдебна инстанция, след като обсъди доводите в жалбата, изслуша становищата на страните и анализира събраните по делото доказателства, намери касационната жалба за подадена в срок и процесуално допустима, но по същество – неоснователна.

В жалбата са наведени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. За да се отговори на същите, касационната инстанция следва да обсъди всички събрани по делото доказателства, от които е видно, че:

На 23.04.2014 г. в гр. София била извършена служебна проверка на документи, постъпили в деловодството на СЕМ от страна на „ЕЛФЕ” ЕООД, с вх. № ЛРР-13-34-01-96 от 24.02.2014 г.

С това писмо „ЕЛФЕ” ЕООД предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. и приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение на 40 броя програми. Този списък представлява изискуемите документи по чл.125в, т.1 от ЗРТ.

В периода на проверката за територията на страната организациите управляващи правата на носителите на права на произведенията и програмите, разпространявани от „ЕЛФЕ” ЕООД са три дружества, а именно: МУЗИКАУТОР, ПРОФОН и ФИЛМАУТОР, като МУЗИКАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели, ПРОФОН е дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи, музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители, а ФИЛМАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски и продуцентски права.

„ЕЛФЕ” ЕООД е представило сключен договор с ПРОФОН със срок от 01.10.2013 г. до 31.12.2013 г. Не е представило договор с МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР. В последствие е представило и договор с МУЗИКАУТОР, сключен на 30.10.2014 г. със срок на действие от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. При така констатираното от контролните органи е било преценено, че е нарушена разпоредбата на чл. 125в, т. 2 във връзка с чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ и на управителя на дружеството е била изпратена покана да се яви в СЕМ за съставянето на АУАН за това нарушение.

На 15.05.2014 год. в гр. София, в СЕМ е съставен Акт за установяване на административно нарушение № НД-01-55/15.05.2014 год., срещу „ЕЛФЕ” ЕООД – гр. Твърдица, представлявано от управителя Ферер Стайков, в негово отсъствие, тъй като същият не е явил в определения срок, нито е изпратил упълномощено лице. Актът е съставен за това че предприятието „ЕЛФЕ” ЕООД не е сключило договори с МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР, като по този начин е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. – нарушение на чл.125в, т.2 от ЗРТ, вр.чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ. Актът е връчен на управителя на 21.05.2014 г. В законоустановения три дневен срок е постъпило възражение от управителя на дружеството, което е разгледано и обсъдено от АНО, който след като не е приел това възражение за основателно, на 11.11.2014 год. е издал НП № РД-10-39 от същата дата, издадено от Председателя на СЕМ, с което за описаното в акта нарушение на „ЕЛФЕ” ЕООД – гр. Твърдица, е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 7000,00 лева. Наказателното постановление е връчено на нарушителя с обратна разписка на 17.11.2014 г.

За да отмени Наказателното постановление, мотивите на Районният съд са следните:

Анализирайки фактическата обстановка, решаващият съд е приел, че са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените. Съдът е извел доводи, че следва в НП да има единство между описаното нарушение, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. Приел е, че липсва в АУАН посочване на мястото, където е извършено нарушението, което е нарушение на чл. 42, т. 3 от ЗАНН. Посочено е също, че липсва в АУАН дата на извършване на нарушението. Разминаването в обстоятелствената част на АУАН и НП при описание на нарушението и неговата квалификация са мотивирали районния съд да отмени НП като незаконосъобразно, поради нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Като е стигнал до тези правни изводи, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. В решението са изложени подробни и задълбочени мотиви относно незаконосъобразността на оспорения административен акт. Фактите по делото са обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка, са направени обосновани изводи относно приложението, както на материалния, така и на процесуалния закон. Фактическите констатации и правните изводи формирани от първоинстанционния съд се споделят напълно от настоящата инстанция.

Съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, описаното деяние в акта и НП следва да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. В настоящия случай има разминаване между описаното във фактическата обстановка в АУАН и в НП нарушение и квалификацията на същото в акта и НП. Сочената като нарушена норма на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, въвежда задължение за предприятията, разпространяващи български и чуждестранни програми, да предоставят на всеки 6 месеца пред СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Тъй като ответникът по касационната жалба предоставя услугата "разпространение на радио- и телевизионни програми" в кабелна електронно съобщителна мрежа, той безспорно попада сред адресатите на посочената норма. Също така безспорно е; че "ЕЛФЕ" ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 125в, т. 2 от ЗРТ за посочения от актосъставителя и от АНО период 25.08.2013 г. - 24.02.2014 г., като на 21.02.2014 г. е предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните от него програми за този период и договори, уреждащи правата за разпространение. Тоест от наличните по делото доказателства, а и изложените в АУАН и НП факти, не се установява нарушаване на цитираната по-горе норма. Същевременно, според словесното описание на санкционираното деяние, то се заключава в това, че за посочения по-горе период "ЕЛФЕ" ЕООД не е имало сключен договор със Сдружение за колективно управление на авторски и сродни на тях права "Филмаутор", с който да урежда правата за разпространение на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми и с „Музикаутор”. Тоест визира се липсата на сключен договор със сдружението за управление на авторски права, което деяние е различно от непредставянето на такъв договор и списък с програмите пред СЕМ. По този начин както в АУАН, така и в НП е извършено словесно описание на едно административно нарушение, а като правна квалификация се претендира друго изпълнително деяние, за което освен това не се установява да е извършено.

По този начин, както правилно е преценил и районния съд, практически е налице неизпълнение на установените в чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, респ. в чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, изисквания към формата на АУАН и НП. В случая липсата на съответствие между фактически описаното и посоченото чрез правна квалификация нарушения създава реална неяснота относно действително претендираното от наказващия орган противоправно деяние. Това ограничава възможността на наказаното лице да разбере какво точно нарушение е извършило и съгласно коя разпоредба се квалифицира то. Това е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е лишено от възможността да разбере конкретно какво нарушение се твърди, че е извършил.

Настоящия състав следва да отбележи и още едно несъответствие между описанието на обстоятелствата, при които е извършено нарушението и словесната му квалификация. Установено е от административнонаказващият орган, че в изпълнение на задължението си по чл. 125в, т. 2 от ЗРТ „ЕЛФЕ” ЕООД е представило актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. – 24.02.2013 г., с приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение. Същевременно, в противоречие на така

установеното, в НП е прието, че предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски права, като същото нарушение е квалифицирано по чл. 125в, т. 2 ЗРТ. От съдържанието на цитираната норма е видно, че законът разграничава понятието "разпространение на програми" от понятието "разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми". Съгласно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ "Програма" е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема, а в нормата на § 1, т. 6 и т. 7 от ДР на ЗРТ са уредени и легалните дефиниции на "Български аудио- и аудио-визуални произведения" и "Европейски произведения". Това разграничение, изрично уредено в приложимия закон, не е взето предвид от административнонаказващия орган, който след като е установил относимите факти е посочил неправилна квалификация на нарушението. Установена е липса на представени договори за разпространение на различни видове произведения, а нарушението е квалифицирано като разпространение на програми без уредени авторски права.

На следващо място, в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, която задължава предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, като неизпълнението на това задължение е скрепено със санкцията, уредена в нормата на чл. 126а, ал. 5, т. 1 от ЗРТ, която не е приложена в процесния случай. В НП административнонаказващият орган се е позовал на санкционната норма на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, предвиждаща административно наказание за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права, но в производството не са ангажирани доказателства, които да установяват това изпълнително деяние от страна на наказвания субект. Дори и да се приеме, че подобно разпространяване е установено във връзка със задължението на ответника по чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, то АУАН и НП отново не съответства на изискванията на чл. 42, т. 3 от ЗАНН, респ. – чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото не съдържат дата на извършване на нарушението. От съдържанието и на АУАН, и на НП, не може да бъде извлечен този задължителен техен реквизит, доколкото административнонаказващият орган е посочил няколко различни дати – 24.02.2014 г. – датата на предоставяне на списъка по чл. 125в, ЗРТ пред Съвета за електронни медии, 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. – периодът на разпространение на телевизионните програми от страна на ответника и 23.04.2014 г. – датата на извършване на проверката от контролните органи, като липсва яснота коя именно е датата на нарушението, което контролните органи са установили и санкционирали. Този порок в АУАН и НП, обсъден в съвкупност с липсата на точна индивидуализация на нарушението и наличие на съответствие между словесното му описание и нарушената правна норма, е основание да бъде подкрепен изводът на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правата на наказаното лице да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и да организира адекватно защитата си. Последното, както правилно е приел районният съд, е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Районният съд не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила при анализа и оценката на доказателствата. Съответствието между приетото от съда и установеното от доказателствата, както и между приетото от съда и направените от него изводи, води до обосноваване на постановеното решение. Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, Административен съд – Сливен намира, че доводите в касационната жалба са неоснователни и отменителни основания не са налице.

По изложените съображения, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд – Сливен

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 57 от 03.02.2015 г., постановено по АНД № 1913/ 2014г. по описа на Сливенски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: *[Signature]*

ЧЛЕНОВЕ: *[Signature]*

[Signature]

